D.K.s arbejde har i de seneste år været voksende, og udgifterne stigende. D.K. er en fattig forening, hvis lokalkredse - skønt de værdsætter hovedstyrelsens indsats - har svært ved at forstå, hvad det koster at drive et kontor i København. De fleste medlemmer betragter i forvejen kontingentet som rigeligt højt, og det vil være vanskeligt at komme igennem med en generel kontingentforhøjelse.

Vi tillader os derfor at bede Dem om at støtte os med 50.- eller 100,- kr. én gang for alle eller hvert år. Deres eventuelle bidrag eller kontingent skal udelukkende bruges til hovedstyrelsens arbejde og vil indgå på en særlig konto.

P.S. Gaver over 100,- kr. til D.K. er fradragsberettigede efter de sædvanlige regler."

Pkt. 7. ILO - ministeriets svar.

LANDSFORMANDEN omtalte, hvor utilfredse man var med den måde, hvorpå D.K.s og D.K.N.'s svar på henvendelserne fra ILO blev videresendt af ministeriet. Man negligerer ganske de udtalelser, som fremsættes og følte - navnlig i sammenligning med Sveriges besvarelser i den offentlige, trykte rapport -hvor intetsigende de danske svar forekom.

Fandt, at det var nødvendigt at kontakte arbejdsministeriet og spørge, hvorfor man beder om svar og så omgås dette på en sådan måde.

INGA DAHLSGÅRD foreslog, at man gik direkte til ILO med svaret fra organisationerne, men dette afviste landsformanden, da non governmental organisationerne ikke blev refereret i den officielle rapport.

Man enedes derefter om, at LANDSFORMANDEN skulle tage GUDRUN REFSLUND THOMSEN i hånden og gå til minister Erling Dinesen og departementschef Coln.

Pkt. 8. Stenmeretsjubilæet.

LANDSFORMANDEN var meget ked af, at D.K. endnu ikke vidste noget om dette jubilæum. Efterlyste, hvad D.K. skulle og kunne foretage sig.

M.h.t. det afslag på et særfrimærke, som forelå, enedes man om at rette en fornyet henvendelse herom. Man fandt, det måtte være rimeligt at markere dagen med et frimærke.